ÎN SPORTURILE DE IARNĂ ESTE NEVOIE DE MAI MULTĂ MUNCĂ, PASIUNE, PERSEVERENȚĂ, DISCIPLINĂ, DE RACORDARE LA PARAMETRII MONDIALI AI PREGĂTIRII SPECIFICE, DE DOTĂRI ȘI EXPERIENȚĂ INTERNAȚIONALĂ

CE NE-A ARĂTAT OLIMPIADA ALBĂ DE LA SARAJEVO ?

La Sarajevo s-a demonstrat, o dată în plus, că Olimpiada modernă înseamnă, în primul rînd, o importantă desfășurare de mijloace pe care organizatorii le pun în mișcare pentru ca performerii (și antrenorii lor) să se poată întrece în condiții optime, pentru ca cei mai buni să urce pe podium. Așa s-a petrecut și la Sarajevo — „cea mai bună dintre gazdele Olimpiadelor albe" — conform afirmațiilor unanime. Aici s-au întîlnit, cu puține excepții, într-o încleștare rar întîlnită, 1510 concurenți din 49 de țări, cei mai buni din lume. S-a văzut că, în aceste condiții, problemele gigantismului încep să atingă, de acum înainte, și variantele hibernale ale Olimpiadelor. Dar, la startul acestor uriașe competiții se aliniază nu numai un număr impresionant de competitori, ci și o pleiadă de supercampioni, extrem de bine antrenați, beneficiind de ultimele descoperiri în materie de știință a pregătirii, de colaborarea complexă a laboratoarelor de tot felul (biologic, medicale, biomecanice, fiziologice etc.), fiecare avînd acumulată o mare experiență competițională. Bazată pe o aspră pregătire fizică generală și specifică de vară, concurenții au devenit adversari puternici, un nivel deosebit de eficient de progres, nu numai în clasicul exemplu al probelor alpine (după modelul tenisului de cîmp), ci și la sanie, bob, patinaj artistic și viteză. Acum, dezvoltarea așa-numitului „simț al lunecării" — valabil în majoritatea sporturilor de iarnă — a devenit scopul principal al sutelor de coborîri de schi și patinaj, la bob și sanie, efectele nefaste ale vitezelor de peste 100 de kilometri pe oră asupra reacțiilor creierului putînd fi anulate doar prin repetări nenumărate în condiții specifice. Fără aproximativ 5—600 de coborîri, nici un sănier, nici un bober și nici un slalomist fără 25—30 de starturi oficiale pe sezon nu poate emite pretenții de clasare în partea superioară a clasamentelor. Or, o asemenea cantitate de travaliu nu poate fi efectuată într-un sezon olimpic decît dacă performerii lucrează, la același parametri, în toate cele trei ierni care preced fiecare ediție a J.O. Pe primul plan a trecut munca în echipă, de organizarea și efectuarea antrenamentelor unui sportiv ocupîndu-se formații interdisciplinare, alcătuite din antrenori, medici, specialiști fizio-recuperatori, mecanici, personal administrativ, specialiști dieteticieni. În plus, fiecare comitet olimpic național depune, în scopul pregătirii sportivilor din țara proprie în lupta pentru medalii și puncte, mari eforturi tehnice pentru îmbunătățirea permanentă a materialelor de concurs. Și chiar dacă F.I.B.T. s-a văzut, bunăoară, în situația de a interveni pentru a stopa avalanșa de noutăți tehnice care trec în plan secund calitățile și contribuția performerilor, urcînd inovațiile de ultimă oră (și prețurile!) la rangul de cauză principală în obținerea victoriei, competiția materialelor rămîne un fapt real. Marea performanță primind în fiecare [illegible] rare priorități (disciplina de vară și de iarnă în egală măsură), accesul la medalii și puncte olimpice a devenit unul din cele mai [illegible] al unei înalte specializări, al investițiilor morale și materiale exclusive la mai mulți ani de zile.

La întrecerile Jocurilor Olimpice de iarnă de la Sarajevo a fost prezentă o delegație alcătuită din 20 de sportivi români care au participat la întrecerile de schi fond și alpin, patinaj viteză, biatlon, bob și sanie. **Deși nu s-a așteptat de la sportivii români ciștigarea unor probe sau a unui număr însemnat de medalii, COMPORTAREA LOR GENERALĂ NU A AVUT DARUL SĂ SATISFACĂ. Nici unul dintre cele 6 sporturi nu a adus vreun punct și la prea puține probe prestațiile sportivilor noștri au fost cît de cît onorabile.**

BOB. Echipajul de 4 (pilot : **Dorin Degan**, împingători : **Cornel Popescu, Gheorghe Lixandru, Costel Petrariu**) a reușit, o dată cu locul 7 în clasamentul final, cea mai bună performanță românească de la Ion Panțuru încoace. Beneficiind de un bob competitiv, de construcție Podar, boberii noștri n-au fost întrecuți decît de echipaje din 4 țări : R.D.G., Elveția, U.R.S.S. și S.U.A. Pilotul Dorin Degan se află în progres și foarte puțin i-a lipsit pentru a aduce un punct delegației. Dar, echipajul S.U.A. I (locul 11 după prima manșă) a achiziționat pe loc un bob de excelentă calitate și în următoarele 3 manșe a urcat pînă pe locul 5, împingînd echipajul românesc pe poziția a 7-a. La bob 2, cele două echipaje, conduse de Degan și de Ion Duminicel, n-au avut timpul material să se acomodeze cu noile aparate, acestea aflîndu-se la dispoziția lor cu doar două zile înaintea începerii antrenamentelor oficiale. Totuși, **locurile ocupate în aceste condiții** (18 — I. Duminicel, 23 — D. Degan) **au demonstrat posibilități de progres**, vizibil după numai două săptămîni, în „Cupa Carpați" desfășurată la Sinaia, cînd cele două echipaje ale noastre s-au situat pe primele locuri, după 8 ani de încercări infructuoase.

GABRIELA HAJA

SANIE. Două clasări bune (locul 8 și locul 4), înaintea J.O., în două întreceri din **„Cupa Mondială"**, ne dădeau oarecari speranțe într-o clasare onorabilă a dubloului de sanie alcătuit din **Ioan Apostol** și **Laurențiu Bălănoiu.** În concursul olimpic însă, ambele manșe au fost executate cu „bîlbîieli" în virajele 8 și 10 (în a doua parte a traseului), nesiguranțe care au condus la pierderea a prea multe zecimi de secundă pentru a se mai putea emite pretenții la o clasare „de puncte". În consecință, un loc 11, modest față de posibilități și pretenții. Mai mult, Ioan Apostol a fost descalificat în ultima manșă la individual, cînd s-a răsturnat, demonstrînd că cele doar aproximativ 200 de coborîri efectuate în acest sezon i-au fost insuficiente pentru a-i consolida o „ținută de drum" sigură, curajoasă, eficace. În schimb, la cei 18 ani neîmpliniți, **Gabriela Haja** (experiență de concurs foarte redusă) a demonstrat o valoare potențială remarcabilă, alternînd două manșe bune cu două mai slabe, pentru un loc final (14) **însemnînd o clasare în prima jumătate a numărului de concurente care au luat startul și un salt de 7 locuri față de precedenta prezență la J.O.**, a unei săniere românce, la Lake Placid.

SCHI ALPIN. Locul 35 realizat de **Liliana Ichim** la slalom uriaș nu are darul de a satisface, chiar dacă îi aduce schioarei noastre 59 de

O COMPORTARE GENERALĂ NESATISFĂCĂTOARE, CARE TREBUIE EVITATĂ ÎN VIITOR

puncte F.I.S. și îi deschide perspectiva de a concura pe cheltuiala organizatorilor — ei, și încă unei colege — în „Cupa Mondială". Nu trebuie omis, însă, nici faptul că înaintea concursului olimpic, Liliana Ichim nu luase decît două starturi oficiale în întreceri de slalom uriaș. În schimb, **clasările, mai mult decît modeste, ale băieților (Balazs** — locul 42, **Bâră** — locul 46, la dis-

Echipajul bobului de 4, condus de Dorin Degan, *a avut o comportare satisfăcătoare la Olimpiada de la Sarajevo, demonstrînd că această disciplină e pe cale să revină în elita mondială*

tanță mare de cîștigător, la slalom uriaș) precum și descalificările lor și ale Lilianei Ichim la slalom special (probă pentru care aveau, oricum, o pregătire mai bună, mai îndelungată) au dezamăgit profund. **Imposibilitatea de a se concentra în cursă, lipsa de forță în regim specific, absența acelei „răutăți" pozitive pentru un performer, a tăriei morale de a te bate pînă la ultima picătură de energie pentru a termina cursa, pentru a te clasa cît mai bine au determinat o comportare foarte slabă a schiorilor alpini, mai cu seamă pe pîrtia de la Bjelasnica.** Alpinii noștri mai sînt încă posesorii unui stil desuet de a traversa porțile, romantic, lipsit de eficiență. Ei nu atacă direct jaloanele, înlăturîndu-le cu pumnul sau cu gamba din calea lor într-o parcurgere a traseului cît mai puțin ondulată, în linie cît mai dreaptă.

SCHI FOND. Nu se poate spune că reprezentanta noastră la Jocurile Olimpice de la Sarajevo, **Elena Reit**, nu a avut condiții bune de pregătire. Anul acesta a fost zăpadă mai din belșug ca în precedenții, ea și antrenorul său de la lot au avut la dispoziție perioade de pregătire peste hotare mai lungi decît în sezoanele precedente. A fost folosită în această ultimă toamnă și o zonă nouă de antrenamente ce se pot desfășura în condiții excelente, în regiunea Piatra Fîntînele, din județul Bistrița-Năsăud. Și totuși, **alături de cele mai bune alergătoare ale lumii, Elena Reit a părut lipsită de forță, de vioiciune, de rezistență.** Traseele concursurilor olimpice s-au dovedit mult prea dificile pentru campioana noastră, cu urcușuri prea greu de escaladat. S-a demonstrat astfel că **pregătirea Elenei Reit n-a fost făcută, cantitativ și calitativ, în condiții de dificultate sporită.** Față de pretențiile unei întreceri olimpice, numărul de kilometri și intensitatea lucrului au fost sub cerințe.

BIATLON. Comportarea generală nesatisfăcătoare a biatloniștilor (locuri în a doua jumătate a clasamentelor individuale, locul 13 la ștafetă) a fost cauzată, în primul rînd, de faptul că, după mai mulți ani de întrerupere a contactelor cu biatlonul internațional, colectivul de antrenori n-a știut să apeleze la cele mai eficiente metode de aducere mai rapidă a componenților lotului olimpic la un nivel valoric acceptabil. **Lipsa de fermitate în respectarea programelor inițial alcătuite și acceptate** (s-a mers pînă la a fi „învoiți" sportivi de la testele de control), **cantitatea insuficientă de cartușe trase la antrenamentele de tir** (lotul nu a avut un antrenor specializat pentru tragerea la țintă, după cum nu a avut nici un medic afectat în mod special), **absența unei colaborări strînse cu specialiștii Centrului de cercetări și ai Centrului de medicină,** consfințită mai cu seamă prin soluții practice, oferite procesului și problemelor ivite în pregătire, au îngreunat vizibil un progres dorit și posibil.

PATINAJ VITEZĂ. Multă amărăciune a produs evoluția, mai ales în proba sa favorită, 5 000 m, a medaliatul cu bronz la C.E., **Tibor Kopacz.** Că antrenorul său Dan Lăzărescu și medicul Gheorghe Ionescu nu stăpînesc încă problema — complicată, e adevărat — a vîrfului de formă e clar. Întrebarea este însă : cum de cei doi specialiști n-au învățat nimic din experiența similară (la fel de neplăcută) a anului trecut cînd lucrurile s-au petrecut exact la fel, după locul 5 la „europene" venind un loc 19 la „mondiale" ?! Așa cum s-au petrecut lucrurile, oricine poate fi înclinat să creadă că pregătirea pentru campionatele europene a interesat în mai mare măsură cuplul Lăzărescu-Kopacz, decît cea mult mai importantă, în vederea Jocurilor Olimpice !

PE DRUM NOU

Adevărul este că sportivii noștri fruntași din sporturile de iarnă ar fi putut să obțină la Sarajevo rezultate mai bune dacă nu ar fi existat o mentalitate dăunătoare și anume că, în condițiile în care nu sînt încă împlinite toate cerințele de pregătire, atunci și volumul de antrenament, doza de efort, perseverența, disciplina și pasiunea se manifestă la un nivel departe de exigențele unor performanțe onorabile. De altfel, de la acest adevăr s-a pornit imediat după înapoierea de de la Sarajevo. Conducerea C.N.E.F.S. și a federațiilor implicate au analizat la nivelul unor județe montane, al cluburilor și secțiilor de sporturi de iarnă situația existentă și a fost pregătit un plan de măsuri în care sportivii care s-au delăsat și nu au de gînd să se dăruie practicării acestor sporturi la parametrii mondiali să părăsească activitatea de performanță. De asemenea, după ce vor urma cursuri de reciclare, antren[illegible] trebui să demonstreze [illegible] că au capacitatea să [illegible] schiul, biatlonul, patinaj[illegible] bobul și sania, la un ni[illegible] superior, înspre marile p[illegible]rmanțe. În loturile de spor[illegible] tehnicieni și antrenori vor [illegible]mîne doar cei capabili să [illegible] nivelul sporturilor de iarnă în țara noastră. În ajut[illegible] acestora vor fi aduse d[illegible]mentații, se vor face schimb[illegible] de experiență internați[illegible], se va participa la co[illegible]suri peste hotare cu sport[illegible] de performanțe înalte.

În același tim[illegible] fi extinsă aria de practic[illegible] unor probe de schi fond [illegible] județele Bistrița-Năsăud, S[illegible] și Harghita și vor fi [illegible] soluții pentru rezolvarea înghețării artificiale a pistei de bob de la Sinaia și pentru darea în folosință a unor pi[illegible] artificiale pentru patinatorii viteziști.

E xamenul olimpic, cel mai important criteriu — cu adevărat obiectiv de determinare a valorii reale a unui performer — n-a fost nici de astă dată trecut de către sportivii români, din aceleași vechi cauze, nu o dată evidențiate. **Practicanții sporturilor de iarnă din țara noastră NU EFECTUEAZĂ O CANTITATE DE MUNCĂ RACORDATĂ LA CERINȚELE INTERNAȚIONALE.** Nu poate fi negat faptul că la noi iernile nu sînt, în general, geroase și nici bogate în zăpadă, încît să se asigure o pregătire îndelungată a unui număr mare de sportivi, în condiții specifice, în stațiunile montane ale Carpaților. Pe de altă parte însă, e la fel de adevărat că, din motive subiective, **lunile friguroase și cu zăpadă nu sînt precedate de o pregătire** PE USCAT **cu adevărat productivă, pentru dezvoltarea forței și rezistenței generale, a calităților motrice, a valențelor psihice** de care au atîta nevoie sportivii în concursurile oficiale. S-a văzut la Sarajevo că **alpinii Balazs, Bâră, Liliana Ichim, fondista Elena Reit,** patinatorii **Jenei și chiar Kopacz, biatloniștii Berdar, Todașcă,** Rădulescu **Forika au fost lipsiți, în primul rînd, de forță și de rezistență, adică de acele calități care se cultivă mai cu seamă în perioadele premergătoare sezonului alb.** Nu întîmplător, cele mai bune rezultate au fost obținute de boberi : ei au muncit cu rîvnă în vară, alergînd (au participat chiar la campionatele naționale de atletism !), ridicînd mii de tone, împingînd de sute de ori bobul pe uscat, la Sinaia. Asta s-a văzut pe pîrtia de la Trebevici, unde boberii români au avut în fiecare manșă starturi excelente, unde au... economisit zecimi prețioase. În schimb, „ieșirile în decor" ale schiorilor alpini își au motivația mai cu seamă în **lipsa de rezistență,** chiar dacă se afirmă că, în general, aceste accidente sînt cauzate de

MARII CAMPIONI ÎȘI PREGĂTESC TEMEINIC, DE CU VARĂ, PERFORMANȚELE NOTABILE PENTRU SEZONUL DE IARNĂ !

o redusă pregătire specifică pe zăpadă. Elena Reit n-a fost depășită la capitolul tehnicii de alunecare, ci la cel al **capacității de a trece cu brio urcușurile dificile ale traseelor olimpice.** Or, în ultimă instanță, aceasta înseamnă tot o activitate redusă în timpul verii, **absența unei baze fizice solide pe care să se grefeze iarna pregătirea specifică.** Vlăguiți au părut și patinatorii (deși, în cazul lor, deficiențele privesc mai degrabă vîrful de formă), dar mai cu seamă biatloniștii. După părerea noastră, principala piedică din calea împlinirii obiectivelor acestora din urmă ține de alergarea pe schiuri : 7 pînă la 10 minute sînt risipite de biatloniștii noștri pe traseu ! **Ei nu au o capacitate de efort mare, care să le permită nu numai să rămînă în apropierea adversarilor lor la alergare, ci în același timp să-i aducă proaspeți în poligon unde, revenindu-și rapid, să greșească mai puțin.** Cauza acestei neîmpliniri tot în sezonul estival trebuie căutată !

ORGANIZAREA DEFECTUOASĂ A PROCESULUI DE PREGĂTIRE **în majoritatea sporturilor cu care ne-am prezentat la Sarajevo se află la baza altor deficiențe. Este evidentă absența caracterului profund științific pe care trebuie să se fundamenteze fiecare antrenament, fiecare ciclu săptămînal și fiecare perioadă mai lungă de pregătire.** Antrenorii de schi-fond și biatlon în principal n-au ținut cont că cel mai simplu precept al pregătirii științifice recomandă ca numărul kilometrilor de la antrenamente să fie sensibil mai mare decît cel din concurs.

Pot spune acești antrenori cu mîna pe inimă că sportivii lor au alergat cînd au avut la îndemînă zăpadă suficientă, în țară sau peste hotare, atît cît le pretindea o pregătire cu adevărat intensivă ? Pe de altă parte specialiștii noștri nu manifestă acea elementară curiozitate pentru ce este nou în lume în sportul lor. Antrenorul Gheorghe Gârniță, de pildă, a fost un excelent sportiv, știe biatlon, nu încape îndoială, dar de cînd a încetat activitatea competițională s-au schimbat multe în materie de pregătire... El și colegul de la lot, C. Arghiropol, doresc să facă multe pentru biatlon, dar fără a se pune la punct cu noutățile, fără a conlucra strîns cu cercetarea științifică nu prea se mai poate face mare lucru. Sigur, nu sînt ei singurii vinovați că brigăzile interdisciplinare i-au vizitat prea rar, sau că lotul olimpic de biatlon n-a avut un medic permanent. E cert, însă, că punerea la punct cu ultimele noutăți în materie de știință a antrenamentului rămîne — în cazul lor și al multor antrenori de loturi olimpice — un deziderat.

Tot de caracterul științific al pregătirii aparține și **realizarea vîrfului de formă, în care s-a dovedit deficientă și echipa de specialiști care s-a ocupat de patinatorii de viteză.** Dar, în cazul patinajului, trebuie puse și alte probleme. Bunăoară, aceea **a atmosferei generale care a existat în lot,** între componenții săi pe de o parte și între antrenori și sportivi pe de alta. O anumită stare de suspiciune privind o așa-zisă „atitudine preferențială" a antrenorului față de un sportiv sau altul a existat în preajma Jocurilor, generînd neînțelegeri și o anume stare de tensiune. Nu spunem nimic nou afirmînd că aceste relații neprincipiale caracterizează de altfel patinajul nostru viteză (și artistic !) și credem că una din principalele sarcini ale federației trebuie să fie eradicarea grabnică a sit[illegible].

Nu pierdem [illegible] în vedere că este foarte gr[illegible] să pătrunzi acum în elita unor discipline în care compet[illegible]ia tehnică a devenit acerbă, iar repetările nenumărate în [illegible]ondiții specifice constituie [illegible] condiție de bază a creșterii [illegible] valorice. Nu trebuie însă [illegible]glijate domeniile „clasice" [illegible]e pot impulsiona progresu[illegible] între ele situîndu-se res[illegible]rile volitive. Dacă unii din[illegible] tinerii noștri competitori au [illegible]emonstrat calități native ca[illegible] pot și trebuie cultivate print[illegible]n proces instructiv-educat[illegible] susținut, științific, atent, [illegible]e mai puțin adevărat că p[illegible]resul așteptat **trebuie să se [illegible]azeze în mai mare măsură p[illegible] cultivarea unor** CALITĂȚI DE COMPETITORI PUTERNICI, **capabili și hotărîți să lupte cu ardoare pentru o clasare cît mai bună, pentru reprezentarea demnă a țării în marile competiții internaționale.** Prea adesea campionii noștri sînt performeri „autentici" acasă, cînd înving ușor parteneri mai slabi, fără eforturi, fără luptă. În schimb, cînd trebuie să dea totul, pînă la ultima picătură de energie, pînă la extenuare, pentru a învinge adversari cu adevărat puternici, atunci constată, nu fără mirare, că nu pot depăși mijlocul clasamentelor...

Grupaj realizat de **Radu TIMOFTE**

Jocurile Olimpice de vară'84 *bat la ușă !*

PE LACUL SNAGOV, AMBARCAȚIILE AU PORNIT SPRE... LAKE CASSITAS

Mai sînt numai 4 luni pînă la startul marii întreceri a sportului mondial, Jocurile Olimpice de vară de la Los Angeles. Deci 4 luni, dar cei aflați în întrecere cu timpul, sportivii candidați la lotul olimpic și antrenorii lor, vorbesc de zile, de ore...

Am fost într-o după-amiază pe lacul Snagov, să-i vedem la lucru pe caiaciști și pe canoiști, să le vedem pe canotoare, sportivi și sportive cu un vrednic palmares internațional și, mai presus de toate, cu o mare și fierbinte dorință de a reprezenta cu cinste sportul românesc, patria iubită, la Los Angeles.

„FLOTILA DE AUR" DOREȘTE SĂ-ȘI CONFIRME RENUMELE

Zile de primăvară pe lacul Snagov, cu soare mult, cu sălcii înverzite, cu zeci de ambarcații pe apă. Cele mai multe par a părăsi pontoanele albite de valuri, din dreptul „bazei vechi". Sînt caiaciștii și canoiștii din „flotila de aur", care, vara trecută, la campionatele mondiale de la Tampere, au cucerit **trei medalii de aur, trei de argint și trei de bronz.**

Urmărim dintr-o șalupă sprintenă, caiacele și canoele care, cînd în șir indian, cînd aliniate ca la start, străbat cu iuțeală întinderile apei. **Ivan Patzaichin** este inconfundabil, chiar dacă se află în mijlocul unui pluton numeros de canoe, chiar dacă trage pe simplu. La ultimele C.M., de pe lacul Kaukajarvi, marele nostru campion a cucerit medaliile cu numărul 26 și 27 din prodigioasa lui carieră. **„La Jocurile Olimpice de la Los Angeles** — ne spune Ivan Patzaichin — **va fi ultima și cea mai strălucitoare medalie din activitatea mea. Voi lupta pentru ea împreună cu tenacele Toma Simionov, încă din preliminariile probei de canoe dublu 1 000 m. Va fi extrem de greu, dar cu atît mai frumos !"**

Către prînz, soarele arde ca vara pe lacul Snagov, caiaciștii și canoiștii care au „arat" lacul în lung și lat se reîntorc la „baza veche". Vîslesc scurt, deloc forțat, cu graba omului care știe că pornește la drum lung, anevoios. **Toma Simionov** își „asmute" canoea după **Costică Olaru,** marea surpriză de la C.M. din Finlanda : **o medalie de aur în proba de canoe simplu — 500 m și una de argint în finala cursei de canoe simplu — 1 000 m.** Bine legat, **Costică Olaru** pare un luptător la categoria mijlocie. Un luptător, însă, care înțelege prin „tuș" desprinderea de adversar încă din start, apoi sprintul susținut, aproape dintr-o răsuflare, cu corzile mușchilor gata să sară. Ambițios, sîrguincios și combativ. Costică Olaru se pregătește pentru prima lui medalie olimpică.

Costică Olaru — *„sprinterul nr. 1" al canoei de simplu*

Prin dreptul malului, rînduit cu trestii cîntătoare în bătaia vîntului, trec acum tinerii medaliați cu aur în proba de caiac 4 — 1 000 m la campionatele mondiale din vara trecută : **Angelin Velea, Ionel Lețcaie, Ionel Constantin** și **Nicolae Fedosei.** Pe Lake Casitas băieții se vor alinia la startul aceleiași probe, cu speranța de a cuceri o medalie olimpică. Se pregătesc pentru marea confruntare nautică de la Los Angeles și ceilalți medaliați la ultimele campionate mondiale : **Gheorghe Titu, Dumitru Bețiu, Feodor Gurei.**

În bătaia soarelui de primăvară, caiacele fetelor par niște suveici strălucitoare ce țes continuu fire nevăzute pe pînza albastră a cerului. E lotul olimpic de caiac fete. Printre ele : **Maria Ștefan** (medaliată cu bronz, la C.M. de la Tampere, în proba de K1 — 500 m), **Agafia Buhaev-Constantin, Tecla Borcănea-Marinescu, Maria Ștefan, Nastasia Ionescu** (de asemenea medaliate cu bronz în proba de K4 — 500 m). Pentru Jocurile Olimpice de la Los Angeles, caiacistele se pregătesc îndelung și asiduu, drumul spre medalii nefiind deloc ușor și deloc singuratic.

Pe lacul Snagov, reîntîlnirea cu timpul frumos, cu primăvara, a fost întotdeauna o sărbătoare cinstită prin trudă de așii padelei și pagaiei noastre. Urmează un nou sezon nautic, cu multe concursuri internaționale puternice, cu numeroase piste de control menite să verifice stadiul de pregătire a sportivilor pentru ediția de la Los Angeles a Jocurilor Olimpice. O linie ușor înălțată, către colțul de sus al graficului de pregătire arată că startul este de bun augur. E meritul sportivilor, al competenților tehnicieni, antrenorii **Manoilă Milicin, Gheorghe Simionov, Aurel Vernescu, Alexandru Skurka, Ștefan Pocora.**

Așadar, din nou zile frumoase pe lacul Snagov. Zile pline, cu multă activitate pe apă, cu toate bazele nautice deschise, cu **„flotila de aur" în drum spre noi medalii olimpice !**

Ivan Patzaichin *și* Toma Simionov, *un dublu cunoscut pe toate pistele nautice*

CANOTOARELE VÎSLESC PUTERNIC SPRE MARILE PERFORMANȚE

Canotoarele care au evoluat anul trecut la campionatele mondiale de la Duisburg vîslesc din nou pe lacul Snagov. Vîslesc puternic, cu gîndul la marea întrecere nautică ce se va desfășura între canioanele fierbinți ale Californiei, în prima săptămînă a Jocurilor Olimpice de la Los Angeles. Echipajele au ieșit pe apă cînd ghețurile încă mai stăruiau pe sub maluri, cînd vînturile ridicau schifurile pe creste de valuri, cînd ploaia și ninsoarea țineau morțiș să asiste — separat ori împreună — la fiecare antrenament. Acum, impermeabilele, treningurile cele groase au mai puțină căutare, fetele au început să prindă bronzul primelor zile de primăvară. **E semn că noul sezon de canotaj începe curînd !**

La marea regată de pe Lake Cassitas, școala de canotaj din Siliștea Snagovului va trimite, desigur, cele mai silitoare, cele mai bune eleve : premiantele de la ultimele campionate mondiale, dar și aspirantele la noi medalii. S-a pregătit — și în continuare se pregătește la amănunt — tot ce ține de viitoarea reprezentare a canotajului românesc la Jocurile Olimpice de vară. Pînă și desprinderea zilnică de ponton a ambarcațiilor se face, parcă, în ordinea desfășurării probelor înscrise în programul olimpic. Întîi, ambarcația de 4+1 rame : **Olga Bularda, Maria Fricioiu, Chira Apostol, Florica Lavric, Viorica Vereș-Ioja.** Anul trecut, în finala de la Duisburg, echipajul a condus tot timpul un valoros pluton de canotoare (din Canada, S.U.A., Bulgaria), iar în final — printr-un exemplar efort, printr-o mare voință — a întrecut și puternica ambarcațiune a Uniunii Sovietice, cucerind medalia de argint. Acum, în lunga lor cursă către o nouă medalie, fetele vîslesc mult mai încrezătoare în forțele lor.

Elena Horvat și Rodica Arba speră la o medalie în finala olimpică a probei de 2 rame

În dreptul „bazei noi" se mai avîntă spre larg schiful de 2 vîsle **(Elisabeta Oleniuc, Marioara Ciobanu-Popescu),** medaliat cu bronz la ultimele campionate mondiale. Oamenii apelor au fețele mai aspre, căutătura scurtă, iar „Arta conversației" aici, pe Siliștea Snagovului, este departe de ceea ce se joacă la Teatrul Giulești. Și totuși, de cîte ori reporterul aduce vorba despre acest tînăr echipaj, pe chipurile tehnicienilor înflorește un zîmbet. Acum se spune că, în entuziasmul ei de a se pregăti cît mai bine, Marioara Ciobanu-Popescu se autodepășește într-atît, încît... nu mai respectă indicațiile antrenorilor. Elisabeta Oleniuc, dimpotrivă, respectă graficul de pregătire întocmai, dar se interesează îndeaproape de... limitele posibile ale omului. Oricum, echipajul se completează armonios, aspiră la o medalie olimpică.

Văzut de pe mal, schiful de 2 rame pare un tot, perfect sincronizat, masiv prin forța loviturilor sale. **Rodica Arba și Elena Horvat** au devenit, vara trecută, vicecampioane mondiale la această probă, problemele personale nu constituie un lest pe drumul afirmării, iar dacă totul va merge conform planurilor...

Pe lac, soarele arde mai puternic, apa — primenită de zăpezile iernii — miroase a proaspăt. În fierbințeala razelor se pare că **Valeria Răcilă** se simte cel mai bine. Duisburgul a rămas undeva, departe, la orizont prinde tot mai mult contur Los Angeles. **„Vă sîntem recunoscători** — își încheie Barbara Murruy (din Comitetul de Organizare al J.O. 1984) recenta sa scrisoare către Comitetul Olimpic Român — **pentru orice date biografice pe care le considerați importante (în vederea întocmirii Programului oficial „Suvenir" al J.O. din 1984) în legătură cu canotoarea Valeria Răcilă".** Cele bune să se adune !...

Ies pe apă și ambarcațiile de 4+1 vîsle și 8+1 (locurile 4, respectiv 5, la C.M. de la Duisburg). Printre canotoare : **Sofia Corban, Camelia Diaconescu, Anișoara Șorohan, Ioana Badea, Aurora Darko-Pleșca, Adriana Chelariu, Mihaela Armășescu, Lucia Sauca.** Antrenorul emerit **Victor Mociani** va definitiva aceste două echipaje mai către vară, după regatele Lucerna și Grünau, după multe alte întreceri și piste de control. Nu sînt singurele semne de întrebare care așteaptă răspuns. Un caiet întreg cu alte numeroase probleme așteaptă rezolvarea din partea celor care se ocupă cu ceea ce numim „prestări servicii sport". I-am văzut prima finală : cineva scrisese apăsat și nervos : **pistă de 1 000 m** (de măsurat și balizat), **pistă transversală pentru vînt lateral** (idem), **cronometre** (de reparat) etc.

Valeria Răcilă *și schiful ei.*

Zile frumoase pe lacul Snagov, activitate rodnică la canotaj. La „baza nouă" — o ultimă verificare a ambarcațiilor înainte de ieșirea pe lac

Așadar, din nou soare pe lacul Snagov, cu echipaje talentate, harnice și ambițioase, care vîslesc cu încredere spre țărmul marilor performanțe.

Reportaje : **Vasile TOFAN**
Fotografii de : **I. MIHĂICĂ, D. NEAGU, V. BAGEAC**